

מסורת הש"ס

(א) 'תוספת' פירטן מוטע פאר.
(ב) מוטע נאך: לעיל נא.
(ג) 'פירטן' א מוטע פאר אל
הסוגיא; (ד) אסאך (ה) הא
קא קוקטלע פארל פירל
(ו) מוטע פאר: לעיל נא.
פאסטעס פאר מוטעס א
נאך (אסאך) אן אקטאן נא.
נאך אסאך (ה) נאך אס
'תוספת' פירטן (א) נאך אס
(ב) לעיל אקטאן פירל
(ג) אסאך אסאך
(ד) אקטאן נאך: (א) נאך
(ה) אסאך אסאך
(ו) אסאך אסאך
(ז) אסאך אסאך
(ח) אסאך אסאך
(ט) אסאך אסאך
(י) אסאך אסאך

גליון הש"ס

רש"י ד"ה חסכו וכו'
בשהוא מושבב. ע"י
משיבת שנות יעקב ח"ו
סימן ה:

מוסף רש"י

[illegible]

נגמר הדין פרק ששי סנהדרין

יש אומרים פרק חמיבת
ן: ולא אותה. דאין אשה
לאו למעוטי אשה אחת
לא לן בללא כקומו: לא שגא

גמ' ⁶תנו רבנן האיש
מלפניו ואשה שני פ'
מלאחריה מפני שכול'
החכמים אומרים הא'
האשה נסקלת ערומה
אמר קרא ¹³ורגמו או'
אותו ולא אותה והכת'

היה זה או את האש
אותו בלא כסותו
היה זה או את האש
ללא שנה אשה
להרהורא ורבי יהודה
היה זה או את האש
ללא שנה אשה
לשנה אשה

היהודה אומר אם היו מגלחו ואם היה שערו אמר רבה התם היי"מ מב"ד זכאה ויתגרו ב"הא מקטלא וכי רבאחרנייתא^א אמר רב שולט אלא במי שע

לא קשיא אלא אמר ר' יהודה לא קשיא כדש' לא קשיא אמר קרא תעשינה כומתכינה ה' מזה וכו"ל לעיבד בה' אמר רבה בר אבון א' בכבוד ברור לו מיתה

תנאי' היא לא דכולי
נחמן והבא בהא קב
דאיניש עדיפא ליה מ
סבר נחא דגופיה עדין
הסקילה היה גובה
העדים דוחפו על מ
הופכו על מתניו ואם

השני נוסף את האבן
בה יצא ואם לאו רנימ
יד העדים תהיה
יד כל העם באחרונ
שלו הרי כאן שלש
ורמיניהו י"מה בור שד
שפחים אף כל כרי
אמר רב נחמן אמר רב

וואהבת לרעך כמוך
אוי הכי ליגבהיה מפי
מן העדים דוחפו: תנ
ת"ל "ירה ומנין שבכ
שבסקילה ובדחייה ת'
ירה ומנין שאם מר
לומר או ירה ירה כ

צ'י סקילה תהא דחיייה שם:
תלמוד

הקדמה לדורות מיוא צהן דה
את עולותיך ואת שלמיך וכי

דא אותה בכסותה. לאו
דאזתו אינטערן למידר
משום הרהורא או משום
הא דאמר סוף פ"ק דמגי

כסין אותו פרק אחד
ים בין מלפניה בין
ערוה דברי ר' יהודה
נסקל ערום ואין
מאי טעמיהו דרבנן
מאי אותו אילמא
הוצאת את האיש

הוא אלא מאי אותה בכסותה רבי כסותו לא שנא איש ימרא דרבנן חיישי לא חיישי להרהורא (7) דתנן *הכהן אוהו קו ואם נפרמו נפרמו וזוהר את שיערה רבי

לכה נאה לא היה
נאה לא היה סותרו
טעמא שמא תצא
פירחי כהונה הכא
מא אתי לאיתגרוי
גמירי אין יצר הרע
ו ראות אמר רבא

קשה דרבנן אדרבנן
א דרבי יהודה אדר'
ן דרבנן אדרבנן נמי
וסרו כל הנשים ולא
אין לך ייסור גדול
מרת' "אמר רב נחמן
קרא וואהבת לרעך
פה לימא דרב נחמן

למא אית להו דרב
לגוי מר סבר בזיוני
מניחא דגופיה ומר
מבזיוני: מתני' בית
דתי קומות אחר מן
ונגויו נהפך על לבו
ת בה יצא ואם לאו
על לאו עתה

תנו על לבו אם מ
בכל ישראל שנאמר
בראשונה להמיתו
גמ' תנא וקומה
מי בעינן כולי האי
א כדי להמית עשרה
המית עשרה טפחים
בר אבוה אמר קרא

בדור לו מיתה יפה
משום דמינוול: אחד
רבנן מניין שבדחייה
לה ת"ל סקל ומנין
סקל יסקל או ירה
בדחייה יצא תלמוד
יין שאף לדורות כן
ה"ל

שנאמר ואכלוה מצות אצל
בזמן שהוא שלם ולא כשהוא

לעיל מיניה) מוצח
גליו מוצח אלא כשהוא שלם ו

מה.

י"ג א מ"י פ"ג מהלכות
סוטה הלכה י"א סג
עשין ד:
י"ד ב מ"י פט"ו מהלכות
סנהדרין הלכה א סג
עשין קא:
י"ז ג מ"י פ"י"ב מהלכות
מקדש הלכה י סג
עשין סה טור ש"ע ח"מ
סו"מ ח"י פ"ק ו:
י"ז ד מ"י פט"ו מהלכות
סנהדרין הלכה א סג
עשין קא:

תורה אור השלם

1. הוצאת את המקל אל
מחרצו למחצה ושמוכו על
השטענים את ידיהם על
ראשו וקדמו אתו כל
יערה: ויקרא כדי די
2. הוצאת את האיש
והוא את האהבה
והוא אשר ישו את
הדבר דע זה את
שעריך את האיש את
האשה וסקלתם באבנים
והוא: ודברים זה
3. ונחשתי ומה מן
האין ונחשו כל העולם
ולא
ומהנה

יחזקאל כג מח
4. לא תקם ולא תטר את
בני עמך ואתהבת לרעך
במקדמי אני יי
יחזקאל יט יח
5. יד הערים תהיה בו
באשנהל תהמיתו ויד כל
העם בארצהו ובקרת
הרע מקרבך:
דברים יז י
6. לא תגע בו ד כי סקול
יסקל או ירה ירה את
הבקה אם איש לא יורה
במנשך היכל המה ועלו
שמים יט
היה

לעזי רש"י

טורנצין [טורנצו"ן].
קטע.

רבינו חננאל

האישי מכסין אותו
מלפני והאשה מלפניה
ומאחוריה דברי ר' יהודה
וזכאי אין האשה נסקלת
ערומה ואקשי לומר
מאי דר' יהודה לא חייש
להרהר או רובן חייש
להרהר והא בענין קוטה
איפכא שמענא להו דחנן
ונקח אוזו כגדאסא
קדקרו נקדעו אם נסרו
נפסרו עד שהוא מגלה את
לבה כולה ר' יהודה אומר
אם היה לבה נאה לא היה
מגלה לו וזו קדקדא

[illegible]

משום

ני שרונה וקם וערק אמר ברוך שכתב
שטען ב' דחיות ת"ל יורה. ת"ר מני

Tél. FR : 01.8

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones

diffusion du judaïsme aux francophones